

ud fra den samme Anskuelse som Udvalget, at det Tryk, som Dyrtiden foranlediger for en enkelt Person, ikke kunde ansættes mindre end 30 Rbd.; men han ansaae det for nødvendigt, at man tillige bestemte i Loven, at Ingen kunde faae mindre, at disse 30 Rbd. vare det Minimum, hvortil Tillægget skulde beløbe sig. Udvalget havde ikke anseet dette nødvendigt, da det meente, at der vistnok er overordentlig faa offentlige Bestillingsmand, der have under 300 Rbd. i Løn. Da Lønningstillægget imidlertid eengang var kommet frem, fandt man ikke Grund til at modsætte sig det; men som det nu er optaget i Loven, udtrykker det den Tanke, som har ligget til Grund derfor, paa en uønsket og uheldig Maade. Den er uheldig, forsaavidt Paragraphen, som den nu er affattet, kommer i Modstrid med den nye § 5; idet nemlig denne Paragraph bestemmer, at der ikke skal gives Lønningstillæg af Indtægter, der hidrøre fra Naturalydelser og Embedsford, kommer denne Paragraph til at stride mod den Bestemmelse, at Ingen maa faae et mindre Tillæg end 30 Rbd. Naar man nemlig tænker sig det Tilfælde, at en Mand, der har 300 Rbd. om Aaret, har det Halve af sin Indtægt af Embedsford eller i Naturalydelser, saa skulde han alligevel have 30 Rbd. af det Øvrige, han har; men dette er aabenbart Noget, der ikke har været Forslagsstillerens Tanke. I en anden Henseende er Udtrykket ogsaa mindre heldigt; thi, naar man nemlig vil fastholde den Anskuelse, som nu er udtalt i hele Loven, at de Gifte skulde have dobbelt saa meget som de Ugifte, saa synes det ogsaa at være nødvendigt, at man, naar man vilde bestemme et Minimum for de Ugifte, ogsaa bestemte et Minimum for de Gifte, og, saaledes som Loven nu er affattet, finder dette ikke Sted. Udvalget har troet, at man paa en simpel og let Maade kunde raade Bod paa disse Ulemper, og dog holde fast paa den Tanke, der har ligget til Grund for Forslaget, ved nemlig at lade den omtalte Sætning udgaae og isædet derfor i Slutningen af § 1 hense til den Sætning, at for Lønninger under 300 Rbd. gives det samme Tillæg som for de Lønninger, der naaer dette Beløb. Dermed troer jeg, at man for den Tanke, der har

ligget til Grund for dette Forslag, faaer et uønsket Udtryk. Der er stillet et Forslag af Udvalgets Mindretal; jeg skal imidlertid afvente, hvorledes det ærede Mindretal vil motivere det, inden jeg udtaler mig derom.

Condruup: Med Hensyn til Ordet „Familieforsørger“ i første og anden Linie af 2det Afsnit af § 1 forekommer det mig, at dette Ord har en noget elastisk Betydning, en Betydning, som kan trækkes baade ud og ind, eftersom Vedkommende finder det nødvendigt og fordeeltigt for sit eget Vedkommende. Det forekommer mig saaledes, at det Begreb, som ligger i Ordet Familieforsørgelse, kan i udstrakt Betydning omfatte baade Fader, Moder og Sødsønde; men jeg kan dog ikke troe, at Staten, idet den har antaget en Embedsmand, har paataget sig den Forpligtelse at drage Omkostning for Embedsmandens Familie i en saa udstrakt Betydning. Skulde Familieforsørgelsen strække sig saa vidt, vilde der ikke blive Mange, som ikke kunde godtgjøre, at de vare Familieforsørgere, og der vilde saaledes medgaae et større Pengebeløb, end Thinget efter min Mening har gjort Regning paa. Jeg har derfor troet, saaledes som mit Lønningstillæg ogsaa viser, at der burde sættes „Familiefader“ istedetfor „Familieforsørger“, da den Forsørgelse, som her bør komme i Betragtning, vistnok alene er den, som ligger i Begrebet „Familiefader“, og den bør altsaa alene indskrænke sig til Forsørgelse af Kone og Børn. Jeg har vel været ene om at stille dette Forslag; men jeg har fremsat det i Udvalget, uden at det mødte nogen egentlig Modstand, hvilket har givet mig Anledning til at troe, at Thingets øvrige Medlemmer idetmindste ville finde, at dette Forslag er noget begrundet. Jeg skal hermed anbefale Forslaget til det ærede Thing.

Ordføreren: Jeg er fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand, som nylig talte, deri, at Begrebet „Familieforsørger“ er mere betegnende end „Familiefader“; men det er ogsaa netop det, der har foranlediget Udvalgets Fleertal til ikke at tiltræde dette Forslag. Man maa nemlig erindre, at den Tanke, man er gaaet ud fra ved dette Lovforslags Affattelse, er den, at man skulde søge at rette Til-